

dragende til Indenrigsministeren. Andragendet er fra det lollandske Arbejdsmandsforbund og angaar Fremme af et Lovforslag angaaende Arbejdskraft til Roedyrkning. Jeg skal ikke udtale mig nærmere herom, forinden en af de Herrer af Mindretallet har haft Ordet.

Endnu skal jeg tilføje, at der i Udvalget har været Sympati for to—tre andre Andragender, men da det vides, at vedkommende Ministre har under Overvejelse at fremkomme med Lovforslag om eller i alt Fald undersøge de paagældende Sager, hvad de har sagt os ved Konference i Udvalget, har vi indskrænket os til at nævne dette i Betænkningen.

Det sidste i Betænkningen omtalte Andragende, nemlig det under Nr. 19, er fra 125 Damefrisørinder i København, der ønsker Tilladelse til at holde Damefrisørindesalonerne aabne om Søndagen efter Kl. 12. Dette har ogsaa, saa vidt jeg kan skønne, Udvalgets Sympati, men vi har ikke villet stille Forslag om at henvise Andragendet til Ministeren, fordi der for Tiden verserer en Sag for Retten om dette Forhold. Det synes rimeligt, at disse Damefrisørinder, naar kun deres Medhjælpere har fri, selv faar Lov til i deres Stuer at modtage Kunder til Frisering. Det kunde sikkert ingen Skade gøre i og ikke volde noget Afbræk i Helligdagsfreden.

Formanden: Da der ikke foreligger nogen Indstilling om dette Andragende, kan der ikke forhandles om det.

Ordføreren (S. Sørensen): Nogen Forhandling har vi heller ikke ønsket, fordi der foreligger en Skrivelse fra Ministeren, hvori han meddeler, at der skal en Lovforandring til for at give Damefrisørinderne denne Tilladelse, og Spørgsmaalet om en saadan Lovændring vil han først tage Stilling til, naar der er faldet Dom i den for Retten verserende Sag.

Jacobsen: Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger om de Indstillinger, der er gjorte under Nr. 1 og Nr. 3. De samvirkende Foreninger af Tjenestemænd ved Statsbanerne, som har ansøgt om at faa Forhandlingsret, er saa uensartet sammensatte, at vi, der ikke kan gaa med til Indstillingen, ikke har kunnet indse, at det overhovedet vil være muligt at give dem nogen Forhandlingsret. De har i deres Love en Bestemmelse om, at der kan optages Medlemmer af alle 4 Etater:

Told-, Post-, Telegraf- og Jernbaneanstalten. Enhver maa da kunne indse, at det under disse Forhold vil være uhyre vanskeligt for dem overhovedet at paatage sig at gøre Indstilling angaaende Arbejds- og Lønningsforhold og andre Forhold under disse Etater. Sammensætningen af De samvirkende Foreninger af Tjenestemænd, eller som det forkortet kaldes: „Samvirket“, er ogsaa af en anden Grund af en forunderlig Art. Det har Medlemmer fra alle Brancher, men Jernbaneforeningen og Dansk Jernbaneforbund har det største Antal Medlemmer, i alt Fald for de fleste Branchers Vedkommende. „Samvirket“ har 54 Overbanemestre og Telegrafmestre, Jernbaneforeningen har 9, „Samvirket“ har 33 Værkmestre, Jernbaneforeningen har 2, „Samvirket“ har 129 Togførere, Jernbaneforeningen har 100, „Samvirket“ har 402 Togbetjente, Jernbaneforbundet 535; af Vognpassere har „Samvirket“ 77 og Jernbaneforbundet 350, af Haandværkere og Remisearbejdere har „Samvirket“ 465 og Jernbaneforbundet 1,500. Foruden disse er der i Jernbaneforbundet 4,815 Medlemmer. Altsaa, Jernbaneforbundet og Jernbaneforeningen, der har Forhandlingsretten, har ca. 7,300 Medlemmer, medens „Samvirket“ i Virkeligheden ikke har mere end godt 1,100. „Samvirket“ praler, havde jeg nær sagt, med 1,500 til, men disse 1,500 har allerede Forhandlingsret ved en Overenskomst med Jernbaneforbundet. Under Forhandlingsretten er i Øjeblikket Dansk Jernbaneforbund med 5,700 Medlemmer, Jernbaneforeningen med 2,500 og Værksted- og Remisearbejdernes Fællesorganisation med 1,500, det er i alt 9,700. Dertil kommer, at de, der her andrager om at faa Forhandlingsret, nemlig Lokomotivfyrbødere og Lokomotivførere, ligger i Underhandlinger med de to før nævnte Organisationer om at blive indmeldt i disse som en Afdeling af dem, saaledes at de derigennem faar den samme Forhandlingsret som de andre. Der er al Grund til at tro, at denne Forhandling vil resultere i, at de indmelder sig i Organisationerne. Der er derfor ingen Anledning til at imødekomme Andragendet. Jeg tror, det vilde bringe Forstyrrelse, om vi gjorde det. Regner vi Lokomotivførerne og Lokomotivfyrbødere, som udgør 1,200, med, betyder det, at der ret snart vil være 10,900 under Forhandlingsretten. Sagen er nu kommet ind i en udmærket Skure, og jeg tror, at Jernbaneadministrationen vil være bedst tjent med, at det vedbliver at være, som det er.